

दौषति (von डुषत्) dass. H. 702. R. GORR. 2, 116, 30.

दौःषति (von डुःषत्) dass. AIT. BR. 8, 23. CAT. BR. 13, 3, 4, 11.

दौःषय्य (von 2. डुष्- + स्वप्न) n. das Vorhandensein böser Träume AV. 4, 17, 5. — Vgl. डुःषय्य.

दौःसाधिक m. Thirsteher TRIK. 2, 8, 24. Die erste Silbe ist wohl auf दार zurückzuführen; vgl. डुःसाधिन.

दौःस्त्री (von डुःस्त्री) n. wohl Zwietracht zwischen Weibern gaṇa पुवादि zu P. 5, 1, 130.

दौक्षिक adj. = दौक्षं नित्यमर्कति gaṇa हेदादि zu P. 5, 1, 64.

दौक्षिन् (von डुक्षित्) 1) m. Tochtersonn gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104. H. 544. M. 3, 148, 234. fg. 9, 131. fgg. 139. MBh. 1, 3690. ÇĀK. 71, 12. KATHAS. 7, 103. BṛĀG. P. 4, 1, 46. 24, 29. MĀRK. P. 31, 24. दौक्षिन् दौक्षिन् MBh. 1, 5026. बन्ध्या^० MÜLLER, SL. 87, Adm. दौक्षित्री f. eine Tochter der Tochter MBh. 5, 6067. R. 6, 95, 36. RĀGA-TAR. 6, 177. — 2) Bez. des Rhinoceros: वाधीषसामिपं लौक्षं कालशाकं तथा मधु । दौक्षिन्मिषमन्यच्च यच्चान्यत्स्वकुलोद्भवैः ॥ (vgl. M. 3, 271. fg.) MĀRK. P. 32, 7. Im ÇKDB. werden aus demselben Werke noch folgende Verse angeführt: त्रीणि श्रद्धे पवित्राणि दौक्षिन् कुतुपस्तिलाः । दौक्षिन् खड्गमित्याङ्गुरपत्तं डुक्षितुस्तिलाः ॥ कपिलाया घृतं चैव दौक्षिमिति चोच्यते । Hiernach würde das Wort auch noch Sesamkörner und Schmelzbutter von einer bräunlichen Kuh bezeichnen.

दौक्षिक (vom vorherg.) adj. zum Tochtersonn in Beziehung stehend u. s. w.: धर्म MBh. 13, 2475.

दौक्षिन्वत् (wie eben) adj. mit einem Tochtersonn versehen, einen Sohn von der Tochter habend MBh. 5, 3930.

दौक्षित्रायणं (von दौक्षिन्) m. der Sohn eines Tochtersonnes gaṇa रुहितादि zu P. 4, 1, 100.

दौक्षद das Gelüste schwangerer Frauen nach bestimmten Dingen; bisweilen auch Bez. der Schwangerschaft selbst: दौक्षदस्याप्रदाने गर्भो दौषमवाप्नुयात् JĀG. 3, 79, v. l. Suçr. 1, 89, 13. 319, 13. 322, 13. लब्धेदौक्षदा (स्त्री) 15. 19. दौक्षदा वमिः 2, 491, 21. — Vgl. दौक्षद und दौक्षद.

दौक्षिनी (vom vorherg.) adj. f. das Gelüste Schwangerer habend, schwanger: द्विद्वया नारी दौक्षिनीमाचलते (etym. Spielerei) Suçr. 1, 322, 12.

य s. अय.

यस् s. सयस्.

1. द्या (द्यौ), द्यौयति mit Verachtung behandeln oder verunstalten Dhātup. 22, 9.

2. द्या f. = द्या Bogensehne in 2. उद्य.

द्यापात (द्याम्, acc. von द्यौ, + पात) m. N. pr. eines Mannes; s. द्यै-पाति.

द्यावन् s. वृष्टिद्यावन्.

द्यावातमे, द्यावातामा und द्यावापृथिवी s. u. 3. दिव् 1, e.

द्यावापृथिवीय und ०पृथिव्य (KATH. 13, 12. TBR. 2, 1, 1. 8, 2. CAT. BR. 1, 8, 1, 41. 2, 4, 3, 8. 11, 5, 3, 5 u. s. w.) adj. auf Himmel und Erde (द्यावापृथिवी) bezüglich, ihnen geweiht u. s. w. P. 4, 2, 32. CAT. BR. 11, 3, 3, 2. 13, 3, 11. ÇĀK. ÇR. 6, 11, 7. 14, 6, 6. AIT. BR. 1, 16. n. nämlich सूक्त ÇĀK. BR. 16, 3, 4. ÇR. 8, 3, 10. 11, 2, 7.

द्यावापृथिवीवत् adj. mit Himmel und Erde verbunden AV. 19, 18, 5. द्यावाभूमी s. u. 3. दिव् 1, e.

1. द्यु, द्यौति losfahren auf, angreifen Dhātup. 24, 31. सिंहे मगमिव द्युवन् BHATT. 6, 118. ड्युवुः — रणे भटाः 14, 101. — Die Form द्यौत्, welche West. hieher stellt, ziehen wir zu द्युत्.

2. द्यु Himmel, Tag, Helle, Feuer s. u. 3. दिव्.

3. द्यु Schärfe in अयु; vgl. दियु, दियुत्.

द्युक् m. Eule und द्युकारि m. Krähe bei Wilson fehlerhaft für द्यूक, द्यूकारि.

द्युकार्यार्थ (2. द्यु - कर्ण + अर्थ) = दिनव्यासदल SŪRAS. 3, 41.

द्युतं (2. द्यु + त् von ति wohnen(?); vgl. 2. ता) adj. himmlisch, licht, glänzend: Varuṇa RV. 7, 34, 24. Arjamaṇ 1, 136, 6. Indra: द्युतो राजा 6, 24, 1. 8, 24, 20. 33, 15. sein Wagen 58, 16. 1, 100, 16. Agni: द्युतर 2, 2, 1. द्युतं मित्रस्य सार्दनम् 1, 136, 2. Soma 9, 52, 1. 108, 1. तव द्युत्ताम् इन्द्रवः 3, 40, 5. यन्मन्यसे वेरेण्यमिन्द्र द्युतं तदा भर 5, 39, 2. अथै मित्रस्य 10, 183, 1.

द्युतवचस् (द्यु + व) adj. der himmlische Worte hat RV. 6, 15, 4.

द्युग (2. द्यु + 1. ग) m. Vogel RĀG. im ÇKDB. — Vgl. खेचर.

द्युगण (2. द्यु + गण) m. = दिनराशि SŪRAS. 1, 51, 3, 9.

द्युगत् adv. nach Naigh. 2, 15 rasch; viell. द्यु + गत् (von गम् durch den Himmel hin, — her. Auch द्युमत् würde passen. अतस्त्वा गीर्भिर्द्युगदिन्द्र केशिभिः सुतायां आ त्रिवासति RV. 8, 86, 4.

द्युचर (2. द्यु + चर) adj. subst. im Himmel wandelnd, Himmelsbewohner HARIV. 7497. KATHAS. 22, 175. RĀGA-TAR. 1, 36.

द्युजय (2. द्यु + जय) m. Ersiegung —, Gewinnung des Himmels BṛĀG. P. 5, 19, 22.

द्युज्या (2. द्यु + ज्या) f. = दिनव्यासदल Schol. zu SŪR. 2, 60 u. s. w.

1. द्युत्, द्यौतते Naigh. 1, 16. Dhātup. 18, 1. द्यौतमान und द्युतान्; दि-द्युते (P. 7, 4, 67. Vop. 8, 120), दिद्युतान्; aor. med. und act. P. 1, 3, 91. 3, 1, 55. अद्यौतिष्ठ und अद्युतत् Schol. Vop. 8, 119. अद्यौत्, अदिद्युत्, दि-द्युत्, (वि) दिद्युत् ved.; द्यौतिष्यते; (वि) द्यौतामि MBh. 12, 8129. part. praes. act. द्यौतन् (vgl. द्युतयामन्) MBh. HARIV.; द्युतिवा und द्यौतिवा P. 1, 2, 26. Sch. Vop. 26, 207; partic. द्युतित und द्यौतित (vom impers.: द्यौतित neben द्युतितमनेन) P. 1, 2, 21. Sch. Vop. 26, 105. blinken, leuchten, glänzen: (अग्निः) क्षितिर्न राया पुनर्वसो अद्यौत् RV. 4, 3, 15. 6, 12, 3. 10, 111, 2. अद्युतदिव वा अद् इति तद्विवा दिवत्वं PANKAV. BR. 20, 14. अग्निद्यौतताम् VS. 15, 52. उर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युत्सर्वीमनि AV. 7, 14, 2. RV. 6, 11, 4. ÇĀK. ÇR. 8, 22, 5. द्यौतमाना मनोपा RV. 10, 177, 2. (अग्निः) द्युतानः पित्रोः सवा 5, 3, 10. 6, 13, 4. 7, 8, 4. Ushas 75, 6. अथ द्युतानः कल्शो अचिक्रदत् 9, 73, 3. 10, 181, 1. VS. 3, 27. — न तत्र सूर्यो सोमो वा द्यौतते न च पावकः MBh. 3, 1745. तत्र सत्वा — द्यौतते शशिवत्सदा 5057. अद्युतचेन्द्रना सार्धम् BHATT. 6, 26. दिद्युते च यथा रविः 14, 104. RĀGA-TAR. 3, 341. पितुरेव समं कालं वदिकेतोः स (राजा) दिद्युते 2, 10. द्यौतते न गुणाः PANKAV. V. 22. द्यौततो भास्करस्येव MBh. 7, 8739. HARIV. 4604. 13695. द्युतिवा BHATT. 7, 107. द्युतित 104. — Vgl. द्युत्, 1. und 3. दिव्, दीप्. — caus. द्यौतयति 1) erleuchten, in Glanz versetzen: आरुरोह रथं दिव्यं द्यौतयन्निव भास्करः MBh. 3, 1743. (विद्युत्) द्यौतयती दिशः सर्वाः 4, 2031. 1, 6613 (wo द्यौतयती zu lesen ist). R. 3, 4, 8. KUMĀRAS. 6, 1. द्यौप-